

Warszawa dn. 19 maja 2021 r.

502-1425-2021-03

**Wojewódzka Stacja
Sanitarno-Epidemiologiczna w
Warszawie
ul. Żelazna 79
00-875 Warszawa**

Starosta Radomski, za pośrednictwem upoważnionego p. Macieja Lewandowskiego – Dyrektora Wydziału UPUL firmy Taxus UL Sp. z o.o., w procesie wykonania uproszczonych planów urządzenia lasu dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych na terenie Gminy Pionki oraz Gminy Miasta Pionki w nawiązaniu do zapisów Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 247) zwraca się o **opinię w sprawie odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko uproszczonych planów urządzenia dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa położonych na terenie Powiatu Radomskiego - Gminy Pionki oraz Gminy Miasta Pionki.**

Realizując ustawowy obowiązek wynikający z art. 21 ust. 1 pkt.2 ustawy z dnia 28 września 1991r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 1463 ze zm.) ustawy o lasach, Starosta Powiatu Radomskiego zlecił wykonanie uproszczonych planów urządzenia lasu dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa, należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych na terenie Gminy Pionki oraz Gminy Miasta Pionki zleconego na podstawie umowy nr nr BI.272.6.2021.KK z dnia 30 kwietnia 2021 r.:

Uzasadnienie

W uzasadnieniu przedkładam informacje zgodnie z art. 49 ustawy z dn. 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2021 r. poz. 247) dotyczące następujących uwarunkowań:

1). Charakter działań przewidzianych w uproszczonych planach urządzenia lasu

a). Stopień w jakim dokument wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, w odniesieniu do usytuowania, rodzaju i skali tych przedsięwzięć

Przedmiotowe Uproszczone Plany Urządzenia Lasu będzie narzędziem techniczno-prawnym do prowadzenia gospodarki leśnej na gruntach leśnych osób fizycznych i wspólnot gruntowych, prowadzącym do zachowania i ochrony lasów oraz środowiska przyrodniczego w wielu płaszczyznach. Projekty planów nie ustalają ram dla późniejszej realizacji żadnych przedsięwzięć również wymienianych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839). Powyższe rozporządzenie, w zakresie terenów leśnych, zawiera zapisy dotyczące wylesień lub zalesień. Dotyczy to jednak dokładnie:

§3 ppkt. 88) *”zmiany lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu”* – dokumentacja urzędzeniowa nie przewiduje zmiany lasu na inny rodzaj użytku, a jedynie opisuje stan zastany na gruncie projektując gospodarkę leśną dla drzewostanów – zabiegi pielęgnacyjne czyszczenia wczesne i późne, trzebieże wczesne i późne, odnowienia halizn i pławowin, a po osiągnięciu odpowiedniego wieku projektowana jest możliwość rębni i odnowienie powierzchni użytku leśnego. Zapisy dokumentacji oraz ich realizacja nie wprowadzają wytycznych co do zmian użytków, a jedynie inwentaryzują obszary leśne ujednolicając gospodarkę i nadzór nad nią. Dokument jakim jest uproszczony plan urządzenia lasu czy inwentaryzacja stanu lasu nie ma na celu zmiany sposobu użytkowania terenu.

§3 ppkt. 90) *„zalesienia: pastwisk lub łąk; nieużytków na glebach bagiennych; nieużytków lub innych niż orne użytków rolnych, znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody (...);”* – dokumentacja urzędzeniowa nie przewiduje gruntów do zalesienia. Występują przypadki kiedy dokumentacja zawiera dane o terenach planowanych do zalesienia, gromadząc informacje ze źródeł takich jak miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Należy zaznaczyć, iż grunty przeznaczone do zalesienia, zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o lasach (Dz. U. z 2020 r., ze zmianami) określa właśnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego i/lub decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

§3 ppkt. 91) *„zalesienia o powierzchni powyżej 20 ha inne niż wymienione w pkt 90”* – podobnie jak w poprzednim punkcie, dokumenty inwentaryzujące istniejącą na gruncie sytuację oraz gromadzące dane dotyczące zalesień ze źródeł poddawanych wcześniejszej analizie i uzgodnieniom nie mają charakteru dokumentów planujących zalesienia.

Dokumentacja urzędzeniowa po okresie obowiązywania czyli po dziesięcioleciu, zostanie opracowana na nowo, jako nowy projekt planu, niosący ze sobą te same cele czyli zachowanie i ochrona lasów.

b). Powiązania z działaniami przewidzianymi w innych dokumentach

Uproszczone plany urządzenia lasu dla ww. obrębów ewidencyjnych nie wiążą się w sposób bezpośredni z innymi dokumentami. Mogą być pośrednio powiązane z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Biorąc jednak pod uwagę to, że opracowanie UPUL nie przewiduje zmian użytkowania gruntów (np. nowych zalesień), ich realizacja nie spowoduje kolizji pomiędzy ustaleniami obu planów. Realizacja dokumentacji urzędzeniowej nie wyznacza obszarów przeznaczanych do zalesienia, a przenosi jedynie ewentualne wcześniejsze ustalenia z MPZP do odpowiednich miejsc w UPUL. Oznacza to iż grunty do zalesienia opisywane są wówczas, gdy

miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje wprowadzenie lasu na powierzchnie inne niż oznaczone w ewidencji gruntów jako leśne.

Jeżeli obszary przeznaczone do zalesienia są wyznaczone z pomocą miejscowych planów zagospodarowania to zgodnie z art. 46 pkt. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2021 r. poz. 247), zostaną one (mpzp) obligatoryjnie poddane strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko. W związku z powyższym przedmiotowa dokumentacja urzędniowa nie wyznacza ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Opracowywana dokumentacja może być również pośrednio powiązana z Planem Urządzenia Lasu, lasów będących w zarządzie Nadleśnictwa, szczególnie w miejscach, gdzie lasy Skarbu Państwa i należące do osób fizycznych, wspólnot gruntowych czy powiatu, leżą w bliskim sąsiedztwie. Na etapie projektowania planowane zabiegi gospodarcze konsultowane są z odpowiednimi terenowo leśniczymi, z Nadleśniczymi ustalane są rodzaje rębni, typy drzewostanów oraz składy gatunkowe upraw, które stanowią podstawę prowadzenia wskazówek gospodarczych dla lasów w obrębie nadleśnictwa, następnie plany są opiniowane przez Nadleśniczego. Procedura ta pozwala na prowadzenie gospodarki leśnej w sposób spójny w lasach różnych własności oraz wyeliminowanie negatywnego oddziaływania skumulowanego.

c). Przydatność w uwzględnieniu aspektów środowiskowych, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju, oraz we wdrażaniu prawa wspólnotowego w dziedzinie ochrony środowiska

Projektowany dokument będzie przydatny w uwzględnianiu aspektów środowiskowych, ponieważ zinventaryzuje aktualny stan lasu na gruncie oraz wskaże kierunki działań gospodarczych i zapobiegawczych, w celu zachowania trwałości lasu jako całego ekosystemu, w szczególności wskaże drzewostany negatywne np. o niskim zadrzewieniu i zwarcu, zaatakowane przez czynniki chorobowe, o istotnych szkodach od zwierzyny i przeznaczy te drzewostany do przebudowy z zastosowaniem cięć sanitarnych i hodowli (dolesienia, pielęgnacje, czyszczenia) lub rębni. Realizacja zadań w znacznym stopniu eliminując ryzyko wprowadzania w lasach prywatnych drzewostanów monolitowych. Usystematyzowana gospodarka leśna, zgodna z typem siedliskowym, wspomaga różnorodność w obrębie kompleksu leśnego preferując nowocześniejsze podejście do obszarów leśnych, stawiających na większe zróżnicowanie wieku i struktury drzewostanu.

Cele i działania zawarte w Uproszczonym Planie Urządzenia Lasu są spójne z celami Polityki Leśnej Państwa. Realizacja zadań z zakresu odnawiania i pielęgnacji lasu, przyczynia się do ochrony bioróżnorodności, w znacznym stopniu eliminując ryzyko wprowadzania w lasach prywatnych drzewostanów monolitowych.

d). Powiązania z problemami dotyczącymi ochrony środowiska

Dokument będzie powiązany z problemami dotyczącymi ochrony środowiska ponieważ gospodarka leśna oparta na zasadach ekologicznych, której głównym, długotrwałym celem, będzie zachowanie trwałości lasu i ciągłości spełniania wszystkich jego funkcji.

Realizacja uproszczonych planów urządzenia lasu ma na celu zachowanie trwałości i dobrej kondycji drzewostanów jako jednego z elementów środowiska naturalnego. Ma wpływ na czystość powietrza między innymi przez możliwość asymilacji dwutlenku węgla, dobrą jakość wody, a także może pełnić funkcje ekranów akustycznych i osłony od wiatru.

2). Rodzaj i skala oddziaływań na środowisko

a). Prawdopodobieństwo wystąpienia, czas trwania, zasięg, częstotliwość i odwracalność oddziaływań

Krótkotrwałe negatywne oddziaływanie mogą powodować rębnie, inicjujące proces odnowienia drzewostanu. Wycięcie drzew na powierzchniach manipulacyjnych może spowodować niewielkie zmiany mikroklimatyczne. W obrębie lasów objętych opracowaniem upul, zaprojektowano cięcia rębne mające na celu utrzymanie drzewostanów w dobrym stanie poprzez eliminację gatunków obcych, chorych i zagrażających, doświetlenie dolnych partii lasu oraz zainicjowanie odnowienia naturalnego. W dłuższym aspekcie czasowym, ewentualne zaplanowane zabiegi (rębnie złożone oraz cięcia pielęgnacyjne) wpłyną na poprawę zdrowotności, stanu sanitarnego, składu gatunkowego, różnorodności biologicznej, struktury piętrowej, wielkości biomasy i innych elementów.

Wśród planowanych zabiegów, w zależności od wieku, są również cięcia pielęgnacyjne w postaci czyszczeń i trzebieży. Należy mieć na uwadze, że są to zmiany krótkotrwałe i w perspektywie długoterminowej odnowienie drzewostanu przyniesie pozytywne efekty w postaci trwałego i zdrowego drzewostanu.

Rozplanowanie zabiegów w czasie, zalecenia wykonania zabiegów poza okresem wegetacyjnym oraz poza okresem lęgowym ptaków zminimalizuje ich negatywne skutki. Dodatkowo zaprojektowane zabiegi ograniczają się do konkretnych wydzieleń i nie mają charakteru działań dalekosiężnych i nieodwracalnych. Zabiegi gospodarcze wykonane zgodnie z przyjętymi zasadami hodowli lasu popartymi wieloletnią praktyką, nie spowodują negatywnych i nieodwracalnych skutków.

b). Prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych lub trans granicznych

Brak oddziaływania transgranicznego.

c). Prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi lub zagrożenia dla środowiska

Nie przewiduje się wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi. Również ze względu na niewielki rozmiar prac i rozłożenie prac leśnych w czasie nie przewiduje się negatywnego wpływu zabiegów gospodarczo-pielęgnacyjnych na środowisko.

Zachowanie równowagi w środowisku przyrodniczym i tworzenie naturalnych barier ochronnych warunkuje dobry stan środowiska życia i tym samym zmniejsza ryzyko wystąpienia epidemii. Dodatkowo umożliwienie korzystania z zasobów przyrody jakim jest między innymi pozyskiwane drewno daje szansę na polepszenie warunków życia. Dlatego też racjonalne gospodarowanie lasami poprzez pozytywny wpływ na środowisko, może mieć pozytywny wpływ na zdrowie ludzi.

3). Cechy obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko

a). Obszary o szczególnych właściwościach naturalnych lub posiadające znaczenie dla dziedzictwa kulturowego, wrażliwe na oddziaływania, istniejące przekroczenia standardów jakości środowiska lub intensywne wykorzystywanie terenu

Projektowane uproszczone plany urządzenia lasu nie obejmują działań związanych z ochroną zabytków i obiektów dziedzictwa kulturowego.

W trakcie prac nad dokumentacją urządzeniową sprawdzane są powiązania zapisów upul z istniejącymi pomnikami przyrody, zabytkowymi parkami czy strefami ochronnymi. W przypadku pojawienia się obszarów zabytkowych w zależności od ich rodzaju pojawia się informacja o konieczności zachowania szczególnych wytycznych.

Tabela 1. Zestawienie zabytków nieruchomych znajdujących się w granicach opracowywanych gmin.

Gmina/Miasto	Nazwa zabytku	Numer	Obręb
Gmina Pionki	cmentarz rzymskokatolicki	PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_CM.17311	0005 Poświętne
	cmentarz rzymskokatolicki	PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_CM.33024	0007 Sucha
	Otoczenie - cmentarz rzymskokatolicki	PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_OT.93220	
Miasto Pionki	Dworzec kolejowy	PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_BK.394939	0005 Krynica
	kościół parafialny pw. św. Barbary	PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_BK.177142	0001 Pionki
	budynek starej poczty i policji, ob. budynek biurowy	PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_BK.177118	
	willa dyrektora	PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_BK.394937	
	pałac fabrykanta	PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_14_BK.182905	

W granicach opracowywanych gmin znajdują się dwa w/w zabytki. Żadne z nich nie leży w granicach opracowywanych wydziałów. W związku z powyższym wpływ na zabytki i obiekty dziedzictwa kulturowego oceniono jako neutralny.

Działania przewidziane w uproszczonych planach urządzenia lasu nie wiążą się również z intensywnym wykorzystywaniem terenu ani z przekroczeniami standardów jakości środowiska. Zapisy w upul odnoszą się jedynie do zasobów naturalnych jakimi są ekosystemy leśne, mając na celu kształtowanie drzewostanów zdrowych, odpornych na negatywne czynniki zewnętrzne oraz zgodnych z siedliskowym typem drzewostanu. Uprozczone plany urządzenia lasu nie wpłyną na zmianę charakteru środowiska przyrodniczego ani jego elementów.

Zabiegi gospodarczo-pielęgnacyjne zostaną zaprojektowane w sposób uwzględniający potrzeby hodowlane konkretnych drzewostanów. Zapisy zawarte w UPUL nie wpłyną negatywnie na istniejące naturalne siedliska przyrodnicze jak i na potencjalne siedliska przyrodnicze występujące na terenie lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa.

Na etapie projektowania wskazań gospodarczych wszelkie zabiegi i zalecenia zawarte w uproszczonym planie urządzenia lasu zostaną uzgodnione z pracownikami Nadleśnictwa. Składy gatunkowe zalecane przy odnowieniu drzewostanów muszą być zgodne z typem drzewostanu

danego siedliska naturalnego. Zalecane wskazania gospodarcze będą wynikać z potrzeb ochronnych i gospodarczych drzewostanów, zapewniając jednocześnie możliwość pozyskania surowców drzewnych.

Przy projektowaniu Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu analizuje się i wybiera warianty alternatywne tak, by w efekcie otrzymać zapisy, których realizacja zapewni wypełnienie założonych celów z jednoczesną minimalizacją ich negatywnych skutków. Zadania zawarte w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu sprecyzowane będą tak, aby oparta o nie wielofunkcyjna i trwale zrównoważona gospodarka leśna przynosiła pozytywne efekty.

Działalność kształtująca i wykorzystująca lasy ma przebiegać w taki sposób i w takim tempie, aby zachować ich bogactwo, różnorodność biologiczną, żywotność, potencjał regeneracyjny, wysoką produktywność, przy jednoczesnym wypełnianiu wszystkich funkcji ochronnych, gospodarczych i społecznych na poziomach: lokalnym, narodowym i globalnym. Ostateczna wersja Planów ma uwzględnić w optymalny sposób wymogi różnych grup społecznych, jak również środowiska i gospodarczych funkcji lasu.

Projekty uproszczonych planów urządzenia lasu wyklada się do publicznego wglądu na okres 60 dni w siedzibie urzędu gminy, zapewniając tym samym udział społeczeństwa w postępowaniu w sprawie. Ponadto, właściwy terytorialnie nadleśniczy opiniuje projekt dokumentu przed zatwierdzeniem.

b). Formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

Na terenie analizowanych obrębów znajdują się obszary podlegające ochronie:

1. **Parki Narodowe:** brak;
2. **Rezerваты Przyrody:**

- **Rezerwat przyrody Leniwa wraz z otuliną** o pow. 24,0623 ha + otulina 14,8900 ha. Rezerwat, zlokalizowany na pn. od wsi Jaroszki Ostrownica, obejmuje fragment doliny rz. Leniwej i otaczających ją bagnistych lasów. Rzeka w granicach rezerwatu ma naturalny charakter i kręte koryto o piaszczystym podłożu. Dno doliny porasta zwarty płat rzadkiego w Puszczy Kozienickiej łęgu jesionowo-olszowego. W drzewostanie dominuje olcha, a niewielką domieszkę stanowią: jesion, brzoza i świerk. Rosną tu m.in. widłak jałowcowaty i listera jajowata. W rejonie rezerwatu gniazdują m.in.: bocian czarny, żuraw, samotnik i zimorodek. Posiada plan ochrony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 27 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Leniwa.

- **Rezerwat Przyrody Brzeźniczka** - rezerwat przyrody leśny, częściowy o powierzchni 123,89 ha[2], utworzony w 1980 r. Leży nad Zagożdżonką, przy ujściu rzeki Brzeźniczki, 4 km na północny wschód od miasta Pionki na terenie Puszczy Kozienickiej. Posiada plan ochrony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 27 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Brzeźniczka.

- **Rezerwat Przyrody Ługi Helenowskie** - torfowiskowy rezerwat przyrody położony na obszarze gmin Pionki i Zwoleń, 1,5 km na pn. od wsi Podgóra, leżącej przy drodze Radom – Puławy. Leży w granicach Kozienickiego Parku Krajobrazowego.

Analizowane wydzielania jedynie graniczą z rezerwatami przyrody w gminie Pionki. W związku z powyższym wpływ na rezerwat przyrody oceniono jako neutralny. Kierując się zasadą przezorności w celu ochrony rezerwatu przyrody w przypadku wydzielen graniczących z tą formą przyrody zostanie umieszczona informacja, która będzie widoczna dla każdego właściciela - „w granicach rezerwatu pozostawić BZ o szer. ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu)”.

Proponowane zabiegi nie wpłyną negatywnie na obszary, ze względu na ograniczenie powierzchni manipulacyjnych do granic wydzielen oraz stosowaniu zasady przezorności nie powinny wystąpić negatywne skutki.

3. **Parki Krajobrazowe:** Kozienicki Park Krajobrazowy wraz z otuliną – jako jeden z pierwszych parków krajobrazowych w Polsce utworzony został Uchwałą Nr XV/70/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Radomiu z dnia 28.06.1983 r. z późn. zm., obecnie już w powiększonym zasięgu terytorialnym Rozporządzeniem Nr 38 Wojewody Mazowieckiego z dnia 23 stycznia 2001 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 11, poz. 107 z 29.01.2001 r. z późn. zm. Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 41, poz. 937 z 14.02.2002 r., Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 58 z 16.03.2004 r. i Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 208, poz. 5581 z 19.08.2004 r.) dla zachowania charakterystycznego, lokalnego krajobrazu przyrodniczo-geograficznego oraz znacznych obszarów naturalnych lasów Puszczy Kozienickiej z bogatą roślinnością zielną i ciekawym ukształtowaniem terenu. Park obejmuje powierzchnię 26233,83 ha Puszczy z najcenniejszymi drzewostanami o charakterze naturalnym. Celem zabezpieczenia go przed zniekształceniem oraz stworzenia warunków dla rozwoju turystyki i wypoczynku wokół Parku utworzono otulinę o powierzchni 36009,62 ha wypełnioną przez obszary leśne i polne.

Obszar ten obejmuje naturalne lasy Puszczy Kozienickiej. Lasy te są lasami mieszanymi - dominuje sosna zwyczajna, dęby, brzozy, jodły i grabie. Nad brzegiem zalewu rośnie największy w puszczy jawor.

Największym walorem Puszczy jest jej naturalne bogactwo fauny i flory. Znaczną jej część porastają starodrzewia dębowe i jodłowe. Walory przyrodnicze chronione są w 7 rezerwach leśnych, jednym rezerwacie krajowym i jednym rezerwacie torfowiskowym. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony terenu przylegającego do Pionek, obszar o powierzchni 45,535 ha uznano za Kozienicki Park Krajobrazowy. W otulinie tego Parku znajdują się dogodne miejsca do wypoczynku. Walory przyrodnicze terenu stwarzają możliwość rozwoju specjalistycznych form turystyki, organizowania zielonych szkół, obozów badawczych dla dzieci i młodzieży, obozów treningowych dla sportowców. Położenie miasta przy Puszczy Kozienickiej umożliwiło wytyczenie szlaków leśnej turystyki pieszej i rowerowej z licznymi walorami turystyczno-krajobrazowymi. Bogata szata roślinna, niepowtarzalne krajobrazy przyciągają uwagę zwalców turystyki. Na terenie miasta są 2 szlaki turystyki pieszej: żółty 24 km przez Puszcę Kozienicką ,zielony Pionki-Radom oraz jedna ścieżka dydaktyczno-przyrodnicza w rezerwacie Pionki. Do turystyki wodnej wykorzystywany jest "Staw Górny" na rzece Zagożdżonca .

Ssaki reprezentowane są przez 58 gatunków w tym 29 chronionych. Żyją tu: łosie, daniiele, sarny, borsuki, lisy, dziki, kuny. W norach, na stromych nadrzecznych skarpach, gnieźdzą się zimorodek i kolonijnie jaskółka brzegówka. Nad wodami pospolita jest czapla siwa, a we wsiach – bocian biały. Zapisu UPUL nie będą miły negatywnego wpływu na gatunki ptaków związanych z terenami wodnymi.

Jako cele szczególne dla ochrony Parków dotyczące ekosystemów leśnych wymienia się przeważnie:

- zachowanie w stanie niezmienionym ekosystemów leśnych o najwyższym poziomie naturalności i wartości funkcji krajobrazowych oraz ochronnych w stosunku do elementów środowiska i biocenozy;
- dalsza ekologizacja gospodarki leśnej jako warunku spełniania funkcji społeczno-gospodarczej;
- odtworzenie i wzbogacenie walorów przyrodniczo-krajobrazowych lasu poprzez osiągnięcie zgodności gatunkowo-siedliskowej drzewostanów;
- zapewnienie trwałości lasów jako najważniejszego czynnika równowagi ekologicznej i siedliska życia roślin i zwierząt;
- ograniczanie zewnętrznej presji na ekosystemy leśne poprzez przyjazne lasom zagospodarowanie terenów przyległych;
- zwiększanie biologicznej odporności i przeciwdziałanie procesom zamierania lasów dla zachowania i wzmacniania zdolności samoregulacyjnych ekosystemów leśnych;
- prowadzenie wielofunkcyjnej i zrównoważonej gospodarki leśnej umożliwiającej:
 1. minimalizowanie konfliktów między funkcjami gospodarczymi a ekologicznymi,
 2. integrowanie celów gospodarki leśnej z celami ochrony przyrody i krajobrazu

W dokumentacji urzędniowej gospodarka leśna dostosowana jest do potrzeb siedliska, a składy odnowieniowe wskazane w planach dają wskazówkę do właściwego, zgodnego z typem siedliskowym odnowienia powierzchni leśnych. Ochrona ekosystemów Obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki leśnej, polega na utrzymaniu ciągłości i trwałości oraz zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych, w tym leśnych. W celu ochrony ekosystemów leśnych ustala się utrzymanie ciągłości i trwałości kompleksów leśnych, sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów, zwiększanie różnorodności biologicznej, pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, dziuplastych oraz części drzew obumarłych a także zachowanie cieków, mokradeł, polan muraw, siedlisk wilgotnych i bagiennych – zachowanie bioróżnorodności siedlisk. Wartościowe siedliska żyźne oraz leżące w strefie jezior czy rzek zostają pozostawione bez rębni zupełnych, co wspomaga utrzymanie ich naturalnego charakteru.

Na terenach leśnych własności prywatnej, wchodzących w skład PK oraz jego otuliny nie planuje się działań gospodarczych mogących znacząco negatywnie wpłynąć na ustanowione cele ochrony oraz obecny stan ekosystemów obszaru. Wytyczne do planowanych działań, oparte są o model trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Wykonanie zaplanowanych w UPUL zabiegów warunkować będzie odpowiedni skład gatunkowy drzewostanów uwzględniający zróżnicowanie STL oraz stabilność drzewostanów w przyszłości. Co spełni wymóg zachowania trwałości drzewostanów – siedlisk leśnych. Zabiegi pielęgnacyjne, w szczególności cięcia trzebieżowe umożliwią eliminację z siedliska gatunków niepożądanych oraz gatunków geograficznie obcych, wpływać będą również na utrzymanie właściwego stanu sanitarnego drzewostanów, poprzez m.in. terminowe usuwanie z drzewostanów drzew chorych i zasiedlonych przez szkodniki owadzie, co w konsekwencji działań zapewni

utrzymanie ciągłości ekosystemów leśnych, o znacznej różnorodności, wspomagając zachowanie równowagi pomiędzy trwałością lasów i możliwością ich użytkowania przez właścicieli. Zastosowanie rębni IB zostały zaprojektowane przede wszystkim w drzewostanach, gdzie las osiągnął wiek rębności a rodzaj rębni zagwarantuje najlepsze efekty odnowienia – np. w obszarach których wymagana jest przebudowa ze względu na obecność gatunków niezgodnych z siedliskiem lub wystąpiła możliwość zagłuszenia nowego pokolenia w przypadku odnowienia naturalnego. Należy pamiętać iż dokumentacja urzędzeniowa przewiduje zręb ale również, w ciągu 10-ciu lat obowiązywania dokumentacji, odnowienie powierzchni zgodnie z typem siedliskowym z wyznaczonymi udziałami poszczególnych gatunków. Działanie zgodnie z planem powinno zatem zapewnić ciągłość powierzchni leśnej.

Ważnym aspektem, o którym należy wspomnieć jest samo wykonanie zabiegów, ze względu na formę własności znaczne rozdrobnienie. Powierzchnie te ulegają dodatkowemu podziałowi ze względu na dodatkowe podziały działek należących do różnych właścicieli, którzy zabiegi wykonują w różnym czasie – co zmniejsza negatywne oddziaływania. Zastosowanie rębni IIA w drzewostanach sosnowych dotyczy przebudowy drzewostanów. Cięcia częściowe ulegają wtedy uproszczeniu i powinny być podejmowane w oparciu o potrzeby świetlne wprowadzanych podsadzeń (lub spontanicznych odnowień samosiewnych) gatunków docelowych. Rębnia częściowa wielkopowierzchniowa jest szczególnie potrzebna w przypadku drzewostanów, które ze względu na duże tempo zamierania muszą być szybko przebudowane. Zastosowanie rębni gniazdowej (IIIA) będzie skutkowało przebudową drzewostanów monogatunkowych, a także osłonięciem nowego pokolenia przed negatywnymi skutkami działań zewnętrznych np. wiatru. W przypadku zastosowania rębni stopniowej udoskonalonej (IVD) w odniesieniu do drzewostanów rębnych będzie ona korzystnie wpływać na krajobraz otoczenia. Zaproponowana rębnia sprzyja wykształcaniu przez drzewostany różnowiekowej wielogatunkowej oraz złożonej przestrzennie i wysokościowo struktury o wysokich walorach krajobrazowych.

Wykonanie działań z zakresu gospodarki leśnej, zaprojektowanych w UPUL nie będzie w istotny sposób ingerować w cele ochrony sformułowane dla tego obszaru. Utrzymanie trwałych ekosystemów leśnych o znacznej różnorodności, sprzyjać będzie występowaniu dziko żyjących zwierząt, co przyczyni się do realizacji szczegółowych celów sformułowanych, w zakresie ochrony zwierząt. Zapisy planu dotyczące pozostawiania martwego drewna oraz kęp ekologicznych spełnią wymóg sprzyjania zróżnicowaniu biologicznemu w kompleksach objętych dokumentacją UPUL.

Usystematyzowana gospodarka leśna wraz z zaprojektowanymi wskazaniami gospodarczymi wpłyną pozytywnie na stan lasów i ich trwanie w przyszłości. Z tego względu wpływ realizacji zabiegów zapisanych w UPUL oceniono na potencjalnie pozytywny na obszarach Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny.

4. **Obszary Chronionego Krajobrazu:** brak;
5. **obszary Natura 2000:** Nie ma zasadniczej sprzeczności między ideą Natura 2000 a zrównoważoną wielofunkcyjną gospodarką leśną. W przypadku zdecydowanej większości leśnych siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony na obszarach Natura 2000, ich zachowanie w dobrym stanie jest możliwe także wtedy, gdy kontynuuje się ich

dotychczasowe użytkowanie. Zachowanie siedlisk gatunków jest zwykle (choć nie zawsze) w tych warunkach również możliwe. Oczywiście wymaga to niekiedy pewnej modyfikacji form prowadzonej gospodarki, np. dostosowania składów gatunkowych drzewostanów, typów rębni, ilości i struktury drewna pozostawianego w lesie do naturalnego rozkładu co jest istotą tworzenia Uproszczonych Planów Urządzania Lasu. Zgodnie z art. 5 pkt 2b oraz art. 25 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, obszar Natura 2000 to *obszar utworzony w celu ochrony populacji dziko występujących ptaków lub siedlisk przyrodniczych lub gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Sieć obszarów Natura 2000 obejmuje 2 rodzaje takich terenów tj.: obszary specjalnej ochrony ptaków, specjalne obszary ochrony siedlisk oraz obszary mające znaczenie dla Wspólnoty.*

Dla siedlisk leśnych dokumentacja urzędniowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi. Przy występowaniu terenów bagien lub mokradeł stosowany jest brak zabiegów lub złagodzone i ograniczone pozyskanie np. trzebieże z maksymalnym pozyskaniem 20% zapasu.

Analizowane wydzielienia graniczą ze Obszarem Socjalnej Ochrony siedlisk Puszcza Kozienicka PLH140035 oraz Specjalnym Obszarem Ochrony ptaków Ostoja Kozienicka PLB140013.

~ **specjalny obszar ochrony siedlisk Puszcza Kozienicka PLH140035** – Uchwalony Decyzją Komisji z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9669)(2011/64/ UE) L 33 str. 146. Aktualnym aktem prawnym jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Puszcza Kozienicka (PLH140035) (Dz.U. z 2018 r., poz. 1504). Posiada Plan zadań ochronnych Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035 oraz zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035.

Analizując dane wektorowych z lokalizacją siedlisk przyrodniczych powiatu Radomskiego pozyskanych z zasobów Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie odnaleziono stanowiska siedlisk, które pokrywa się z obszarami Natura 2000 oraz wymienione są w PZO jako cenne dla Wspólnoty:

- a) nieleśne: 6430 Ziołorośla górskie, 7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji, 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska. Zgodnie z zarządzeniem nr 16 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035 - nie zaplanowano działań ochronnych.

Wpływ wykonania zapisów dokumentacji na nieleśne siedliska przyrodnicze ze względu na ograniczoną powierzchnię oraz wskazania terminów wykonania zabiegów w okresie zimowym, powinien pozostać neutralny. Zabiegi dotyczą siedlisk leśnych i nie wykraczają poza ich teren, w przypadku użytków leśnych od dłuższego czasu pozostawionych bez drzewostanu dla powierzchni nie

przewiduje się zabiegów. Dokumentacja urzędzeniowa nie przewiduje zalesień na obszarach łąk czy pastwisk, na pozostałych obszarach jej zapisy przyczynią się do utrzymania siedlisk oraz mozaiki biotopowej w trwałej formie, nie kolidując z działaniami ochronnymi. Dodatkowo stosuje się zasadę stref buforowych wokół torfowisk oraz bagien – nie zapisując cięć rębnych w celu zachowania stabilności hydrologicznej w skali mikro.

- b) Siedliska leśne, przy sporządzaniu uproszczonych planów urządzania lasu stosowane będą zapisy zgodnie z zarządzeniem nr 16 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035 :

- **9170 Grąd środkowoatlantycki i subkontynentalny:** zabiegi i działania ukierunkowane na stopniowym usuwaniu sosny i modrzewia w trzebieżach, usuwanie gatunków obcych między innymi: dębu czerwonego, robinii akacjowej, czeremchy amerykańskiej i świdośliwy jajowatej. Na siedliskach grądowych przyjęcie składu gatunkowego drzewostanów: grabowo-dębowych lub lipowo dębowych, ewentualnie z udziałem jodły w płatach, w których ona występuje, zaniechanie wprowadzania buka i modrzewia do grądów. Utrzymanie dotychczasowych sposobów gospodarowania stosowanych na siedliskach grądowych. W dojrzałych drzewostanach (rębnych i przesłorębnych) należy pozostawić martwe drewno w ilości co najmniej 4-5% miąższości drewna na 1 hektar.

- **91D0 Bory i lasy bagienne:** zgodnie z zarządzeniem nr 16 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Kozienicka PLH140035 nie zaplanowano działań ochronnych. Jednak zgodnie z niezbędnikiem Leśnika – Natura 2000 i inne wymagania europejskiej ochrony przyrody (Świebodzin 2012), obszary siedliska 91D0 wyłączone zostaną z użytkowania rębego i trzebieży późnej.

- **91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe:** zabiegi i działania ukierunkowane na wprowadzaniu odpowiednich gatunków drzew w łęgach jesionowo-olszowych, a także na utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania nisz źródłiskowych, nie prześwietlanie drzewostanu w otoczeniu nisz. W dojrzałych drzewostanach (rębnych i przesłorębnych) należy pozostawić martwe drewno w ilości co najmniej 4-5% miąższości drewna na 1 hektar. Zgodnie z niezbędnikiem Leśnika – Natura 2000 i inne wymagania europejskiej ochrony przyrody (Świebodzin 2012), obszary siedliska 91E0 wyłączone zostaną z użytkowania rębni zupełnych.

Stosowanie cięć zupełnych nie jest automatycznie wykluczone na obszarach Natura 2000. Pozostawienie w ramach każdej rębni, na powierzchni manipulacyjnej nie mniej niż 5% powierzchni starodrzewu (drzewostanu macierzystego), które za kilkadziesiąt lat stworzą cenny element struktury lasu, wpisane będą w rozdziale „ochrona przyrody” w UPUL. Zasada ta może być wykorzystywana do ochrony Natura 2000. Pozostawienie takich kęp będzie korzystne do przebudowy drzewostanów. Zaproponowane zabiegi gospodarcze polegają na planowaniu i prowadzeniu gospodarki w sposób gwarantujący utrzymanie określonego udziału drzewostanów starych. Dla siedlisk 91E0 oraz 91F0 dokumentacja urzędzeniowa zawierać będzie zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior, rzek – co zminimalizuje

oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi.

Zachowanie obszaru cennego dla Wspólnoty powinno utrzymać się na dobrym poziomie **pod warunkiem właściwego stosowania i nadzoru zapisów UPUL**. Należy również zaznaczyć, że powierzchnie manipulacyjne wydzieleń dzielą się dodatkowo na powierzchnię działek co w połączeniu z rozdrobnieniem własnościowym powoduje rozkład planowanych zabiegów w okresie obowiązywania dokumentacji – brak wielkopowierzchniowych działań oraz przypisane dla drzewostanów zabiegi z ograniczonym pozyskaniem w ciągu dziesięciolecia, powinny zapewnić zachowanie siedlisk w stanie wystarczającym dla neutralnego oddziaływania na obszary Natury 2000. Zastosowanie zapisów dot. dobrych praktyk leśnych w połączeniu z działaniami monitoringu gatunków z populacji lęgowych może przynieść pozytywny efekt ekologiczny. W przypadkach newralgicznych, zastosowano dodatkowe ograniczenia, co jak wspomniano wcześniej powinno zniwelować negatywne oddziaływanie

~ **specjalny obszar ochrony ptaków Ostoja Kozienicka** – Obowiązujący akt prawny: dnia 5 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U. 2007 nr 179 poz. 1275). Posiada Plan zadań ochronnych Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Kozienicka PLB140013.

Na podstawie analizy pozyskanych warstw z zasobów Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie stwierdzono występowanie stanowisk następujących gatunków cennych dla Wspólnoty na analizowanych wydzieleniach w obszarze Natura 2000:

- Zimorodek,
- Lelek (zwyczajny),
- Derkacz (zwyczajny)
- Dzięcioł średni
- Dzięcioł czarny
- Kobuz
- Krętogłów (zwyczajny)
- Gąsiorek
- Srokosz
- Lerka
- Kropiatka
- Jarzębatka
- Samotnik
- Dudek

W opisie ogólnym uproszczonych planów urządzenia lasu zawarte zostaną zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków, w przypadku stwierdzenia gatunków ptaków gniazdujących. W przypadku stwierdzenia występowania dużych gniazd ptaków drapieżnych, zaleca się pozostawienie drzew z gniazdami ptaków wraz z osłoną drzewostanu o szerokości określonej w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dn. 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, w zależności od gatunku. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni w okolicach źródlisk,

jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie stref ochronnych, tzw. "ekotonów" bez cięć. Zaleca się zachowanie stref ekotonu o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu).

Z uwagi na charakter obszaru i fakt, że przedmiot ochrony stanowią tu gatunki ptaków w ograniczonym zakresie związane z ekosystemami leśnymi, dokument nie ma istotnego znaczenia dla prowadzenia gospodarki leśnej.

Na podstawie analizy warstw pozyskanych z zasobów RDOŚ Warszawa nie odnaleziono gniazd ptaków na analizowanych wydzielinach. Jedynie w obszarze gminy Pionki zinwentaryzowane są terytoria występowania gatunków ptaków cennych dla wspólnoty. Poniżej przedstawia występowanie gatunków zinwentaryzowanych za pomocą warstw pozyskanych z RDOS Warszawa.

- Bocian czarny – gniazdo znajduje się ok 70 m od wydzielni w rezerwacie przyrody Leniwa.

Bocian czarny jest ptakiem wędrownym, spędzającym okres zimy w Afryce. Migrację jesienną podejmuje od sierpnia do września, natomiast z zimowisk powraca w marcu i kwietniu. W okresie lęgów bociany czarne łączą się w monogamiczne pary. Gniazdo zakłada na starych i mocnych drzewach, najczęściej dębach, sosnach i olchach, w górach także na bukach. Ptaki zazwyczaj korzystają z niego przez kilka lat. Gniazdo budowane jest przez oboje partnerów. Samica składa średnio 3-5 jaj, które wysiadywane są przez oboje rodziców. Młode lęgną się nierównocześnie i w przypadku niedostatku pokarmu najmłodsze i najstarsze pisklęta bywają zabijane lub wyrzucane z gniazda. W ciągu roku para wyprowadza jeden lęg. **Bocian czarny gniazduje z dala od siedlisk ludzkich. Preferuje duże kompleksy leśne ze znacznym udziałem terenów podmokłych i zabagnionych. Zajmują rewiry, których powierzchnia może wynosić od 50 do 150 km². Wybiera tereny, w sąsiedztwie których znajduje dogodne warunki do żerowania - stawy rybne, łąki oraz doliny rzek.** Jest to nieliczny ptak lęgowy, objęty ścisłą ochroną gatunkową. Wokół gniazd bocianów czarnych tworzone są strefy ochronne obejmujące przez cały rok teren w promieniu do 200 m, a okresowo (od 15 marca do 31 sierpnia) w promieniu do 500 m od gniazda. Gatunek wymieniony w załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Szacuje się, że stan krajowej populacji wynosi ok. 1100-1200 par lęgowych. Najliczniej bociany czarne występują w północno-wschodniej i wschodniej części kraju. Liczebność Lubelskiej populacji ocenia na jest na 100-110 par.

Właściciele lasów mają obowiązek przestrzegać przepisów Ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. 2018 poz. 2129) oraz Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2018 r. poz. 1614) wraz z aktami wykonawczymi. Planowane prace leśne należy wykonywać poza okresem lęgowym ptaków, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony **bociana czarnego** – tj. od 15 marca (w do końca sierpnia. W związku z występowaniem ww. gatunków należy o każdej porze roku zaleca się wykonywanie zaplanowanych zabiegów przy pomocy lżejszego sprzętu do prac leśnych lub bez użycia maszyn leśnych.

W celu należytego zachowania występujących na terenach leśnych chronionych gatunków zaleca się stosowanie dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 grudnia 2017 r., w sprawie wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2408)), przejawiającej się przez:

~przed przystąpieniem do prac leśnych przeprowadzenie oględzin w celu sprawdzenia występowania gatunków chronionych (uwzględnić należy gniazda, nory, dziuple, legowiska, tokowiska, itp).;

~prace z zakresu pozyskania drewna powinny być w miarę możliwości prowadzone przy występowaniu pokrywy śnieżnej i zamrożniętej glebie.

W ramach minimalizacji negatywnego oddziaływania zabiegów do każdego wydzielenia (tam gdzie występować będzie terytorium jastrzębia czy bociana czarnego) dodana zostanie o informację „wykonywanie zabiegów po za okresem lęgowym ptaków” (widoczna dla każdego właściciela), pomimo że dokumentacja urzędzeniowa zawiera szereg wytycznych dobrych praktyk związanych z czynną ochroną ptaków zgodnie z zachowaniem zasady zapobiegania i przezorności.

Sama obecność obszarów nie przesadza jednak o negatywnym oddziaływaniu dokumentu/przedsięwzięcia na środowisko oraz formy ochrony przyrody. W przypadku obszaru Natura 2000 może on być chroniony w różny sposób – gospodarka leśna nie musi być w ogóle ograniczana, a niekiedy nawet dla zachowania ekosystemów półnaturalnych, wspiera się pewne jej formy. Ochrona musi być po prostu skuteczna, co jest weryfikowane w ramach tworzenia Uproszczonych Planów Urządzania Lasu. Zgodnie z zapisami art. 33, ust. 1 ustawy o ochronie przyrody na obszarach Natura 2000 są zabronione działania, które mogą w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób mogą wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 jednakże usystematyzowana gospodarka leśna prowadzona w sposób zrównoważony nie będzie miała spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z Ustawą OOOŚ (Dz. U. z 202 r. poz. 427 ze zm.) należy ocenić czy realizacja zapisów dokumentacji może mieć negatywne oddziaływanie na środowisko. Jak wspomniano w poprzednich rozdziałach dokumentacja nie wyznacza ram dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ani na obszar Natura 2000.

Wykonawca prowadząc prace taksacyjne oraz projektując zabiegi i zapisy dokumentacji zachowuje ciągłość i spójność wymogów ochrony dla obszarów i gatunków chronionych przyjętych w projekcie ustanowienia planu zadań ochronnych oraz zapobiegania i przezorności, uwzględniając strefy buforowe dla siedlisk i stanowisk gatunków.

Wykonawca na etapie prac kameralnych wprowadza w dokumentacji zapisy dające możliwość pielęgnacji drzewostanu i pogodzenie funkcji ekologicznych z ekonomicznymi, ważnymi z punktu właścicieli lasów. Całość poparta jest obliczeniami oraz zgodna z wymogami prawnymi biorącymi pod uwagę kwestie ochrony przyrody. Zachowanie siedlisk bytowania gatunków ptaków (oraz innych zwierząt) powinno utrzymać się na dobrym poziomie pod warunkiem stosowania zapisów upul, powierzchni manipulacyjne wydzieleń dzielą się dodatkowo na powierzchnię działek co w połączeniu z rozdrobnieniem własnościowym powoduje rozkład planowanych zabiegów w okresie obowiązywania dokumentacji – brak wielkopowierzchniowych działań oraz przypisane dla drzewostanów zabiegi z ograniczonym pozyskaniem w ciągu dziesięciolecia, powinny zapewnić zachowanie siedlisk w stanie wystarczającym dla neutralnego oddziaływania na ptaki chronione.

Zastosowanie zapisów dot. dobrych praktyk leśnych w połączeniu z działaniami monitoringu gatunków z populacji lęgowych może przynieść pozytywny efekt ekologiczny.

Zgodnie z wytycznymi odnośnie zarządzania obszarami występowania ptaków chronionych w trakcie realizacji cięć rębnych, przedrębnych i sanitarnych zaleca się pozostawianie drzew biocenotycznych oraz pozostałości zrębowych i potrzebieżowych do ich naturalnego rozkładu z wyjątkiem posuszu czynnego oraz drzew stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa publicznego oraz odpadów pozrębowych mogących stanowić zagrożenie sanitarne. Zaprojektowane zabiegi **pod warunkiem spełnienia obostrzeń w zakresie terminu** ich wykonania **t.j. poza okresem lęgowym, nie wpłyną negatywnie na życie i funkcjonowanie chronionych w strefie ptaków**. Charakter zabiegów nie wpłynie również w istotny sposób na zmianę krajobrazu w najbliższym otoczeniu gniazd. W uproszczonych planach urządzenia lasu zawarte zostaną zalecenie o dążeniu do pozostawienia martwego drewna, wydzielającego się naturalnie, w ilości co najmniej 5% miąższości drzewostanu, ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, a także zapewnienie miejsc bytowania popielicowatych, nietoperzy oraz płazów i gadów. Ochrona ptaków, zwłaszcza tych grup, które stale związane są z gruntami leśnymi podobnie jak w przypadku ssaków będzie polegać na kontroli powierzchni roboczej przed rozpoczęciem prac pod kątem obecności ptaków należy zwracać szczególną uwagę na drzewa dziuplaste z gniazdami, ponadto pozostawianie drzew dziuplastych martwych oraz obumierających w lesie powinno zapewnić ochronę tej grupie zwierząt, tak jak i prowadzenie prac poza okresami lęgowymi paków. Należy pamiętać, iż planowane działania gospodarcze podlegają ograniczeniu poprzez szereg wytycznych i zasad sprzyjających pozostawianiu siedlisk stanowiących ich potencjalne miejsca bytowania. Technologia prac w leśnictwie powoduje, że są one wykonywane w różnych okresach czasu. Przede wszystkim należy przestrzegać terminów wykonywania cięć, ograniczając je do miesięcy poza okresem lęgowym ptaków w zależności od gatunku, zapewniając zachowanie potencjalnych populacji ptaków na danym terenie.

Zachowanie siedlisk bytowania gatunków ptaków (oraz innych zwierząt) powinno utrzymać się na dobrym poziomie pod warunkiem stosowania zapisów UPUL, powierzchnie manipulacyjne wydzieleń dzielą się dodatkowo na powierzchnię działek co w połączeniu z rozdrobnieniem własnościowym powoduje rozkład planowanych zabiegów w okresie obowiązywania dokumentacji – brak wielkopowierzchniowych działań oraz przypisane dla drzewostanów zabiegi z ograniczonym pozyskaniem w ciągu dziesięciolecia, powinny zapewnić zachowanie siedlisk w stanie wystarczającym dla neutralnego oddziaływania na ptaki chronione. Zastosowanie zapisów dot. dobrych praktyk leśnych w połączeniu z działaniami monitoringu gatunków z populacji lęgowych może przynieść pozytywny efekt ekologiczny. W przypadkach newralgicznych, zastosowano dodatkowe ograniczenia, co jak wspomniano wcześniej powinno zniwelować negatywne oddziaływanie.

Nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na gatunki cenne przyrodniczo dla Wspólnoty w związku z charakterystyką gatunków – gatunki preferują zdecydowane siedliska nieleśne, jednak w celu przeczności ochrony tych grup ptaków zaplanowane zabiegi będą dążyć do **ograniczenia potencjalnie negatywnego wpływu na środowisko**.

W dokumentacji urzędzeniowej gospodarka leśna dostosowana jest do potrzeb siedliska, a składy odnowieniowe wskazane w planach dają wskazówkę do właściwego, zgodnego z typem siedliskowym, odnowienia powierzchni leśnych. Podane składy odnowieniowe przewidują dodawanie gatunków domieszkowych. Ochrona ekosystemów Obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki leśnej, polega na utrzymaniu ciągłości i trwałości oraz zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych, w tym leśnych. W celu ochrony ekosystemów leśnych ustala się utrzymanie ciągłości i trwałości kompleksów leśnych, sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów, zwiększanie różnorodności biologicznej, pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, dziuplastych oraz części drzew obumarłych a także zachowanie cieków, mokradeł, polan muraw, siedlisk wilgotnych i bagiennych – zachowanie bioróżnorodności siedlisk. Wartościowe siedliska żyzne oraz leżące w strefie jezior czy rzek zostają pozostawione bez rębni zupełnych, co wspomaga utrzymanie ich naturalnego charakteru.

Usystematyzowanie gospodarki leśnej, ułatwić może kontrolowanie i nadzór nad lasami niepaństwowymi, zminimalizuje błędy w prowadzeniu gospodarki leśnej w obszarach chronionych oraz może zwiększyć świadomość użytkowników obszarów leśnych. Negatywne skutki może odnieść brak wykonania zapisów zawartych w dokumentacji urzędzeniowej.

W czasie tworzenia dokumentacji brane są pod uwagę: wspieranie procesów naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie jest to możliwe - używanie do odnowień gatunków właściwych siedliskowo z materiału miejscowego pochodzenia oraz zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych, części obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu.

Na terenach leśnych własności prywatnej, wchodzących w skład Obszarów Natura 2000 nie planuje się działań gospodarczych mogących znacząco negatywnie wpłynąć na ustanowione cele ochrony oraz obecny stan ekosystemów obszaru.

Zgodnie z Ustawą OOŚ (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.) należy ocenić czy realizacja zapisów dokumentacji może mieć negatywne oddziaływanie na środowisko. Sama obecność obszarów nie przesądza jednak o negatywnym oddziaływaniu dokumentu/przedsięwzięcia na środowisko oraz formy ochrony przyrody. Analizowane gminy znajdują się w zasięgu 2 obszarów natura 2000 Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Puszcza Kozienicka PLH140035 oraz Obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Kozienicka PLB140013. Obejmują one niewielką powierzchnię w stosunku do całkowitej powierzchni tych obszarów. Tym samym, również projekt Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu obejmuje swoimi ustaleniami jedynie niewielkie fragmenty tych obszarów. Ponadto przedmiotami ochrony są w nich w większości gatunki niezwiązane z lasami, a tym samym zabiegi projektowane w UPUL nie będą miały na nie wpływu. Te natomiast, na które UPUL mógłby, choćby hipotetycznie, oddziaływać zostały przeanalizowane i opisane powyżej. Leśne siedliska „naturowe”, które są przedmiotem ochrony w tym obszarze obejmują stosunkowo niewielką powierzchnię. Na podstawie pozyskanych warstw z RDOŚ Warszawa zinwentaryzowano siedliska 9170, 91E0 oraz 91D0 i zaproponowane zabiegi będą zgodne z PZO. W związku z powyższym **nie przewiduje się negatywnego wpływu na obszary Natura 2000.**

6. **pomników przyrody:** brak; w przypadkach ewentualnego wystąpienia pomnika przyrody w granicach wydzielenia, informacja taka pojawia się w opisie dla wydzielenia, dla pomników przyrody nie są planowane zabiegi gospodarki leśnej;
7. **stanowiska dokumentacyjne:** brak;
8. **użytki ekologiczne:** brak;
9. **zespoły przyrodniczo-krajobrazowe:** brak;

W lasach objętych opracowaniem UPUL, zaprojektowano zabiegi, w rozmiarze który nie spowoduje znaczących i nieodwracalnych zmian w środowisku i nie wpłynie negatywnie na cele ochrony w obszarze. Na etapie projektowania brane były pod uwagę zalecenia dotyczące gospodarki leśnej dla siedlisk stanowiących przedmiot ochrony w obszarze – np. niestosowanie rębni w strefie buforowej. W trakcie projektowania dokumentacji zwracano uwagę zarówno na leśne jak i nieleśne siedliska chronione w obszarze (np. torfowiska, tereny bagienne i podmokłe) których obecność wymusza wprowadzenie ograniczeń w gospodarce leśnej w strefie buforowej również wokół siedliska, a także ograniczenia co do rozmiaru pozyskania.

Zabiegi pielęgnacyjne, w szczególności cięcia trzebieżowe umożliwią eliminację z siedliska gatunków niepożądanych oraz gatunków geograficznie obcych, wpływać będą również na utrzymanie właściwego stanu sanitarnego drzewostanów, poprzez m.in. terminowe usuwanie z drzewostanów drzew chorych i zasiedlonych przez szkodniki owadzie, co w konsekwencji działań zapewni utrzymanie ciągłości ekosystemów leśnych, o znacznej różnorodności, wspomagając zachowanie równowagi pomiędzy trwałością lasów i możliwością ich użytkowania przez właścicieli. W związku z tym, nie stwierdza się, aby zapisy projektu Uproszczonego Planu mogły negatywnie wpłynąć na ochronę przyrody realizowaną w ramach tej formy ochrony przyrody.

Zastosowane rębnie IB zaprojektowane będą w obszarach, gdzie wystąpi możliwość zagłuszenia nowego pokolenia w przypadku odnowienia naturalnego, utrudnione jest odnowienie naturalne ze względu na powierzchnię manipulacyjną – częsty brak możliwości poprawnego założenia gniazd (rozdrobienie własnościowe), niewystarczająco żyzne siedlisko, położenie względem wystawy i inne. Średnia powierzchnia wydzielenia z tym rodzajem rębni to 0,50 ha która ulega zwykle jeszcze większemu podziałowi w związku ze strukturą własnościową – co daje niewielkie i rozproszone przestrzennie i czasowo powierzchnie rębni – dzięki czemu negatywny wpływ na środowisko jest znacznie złagodzony.

W przypadku zastosowania rębni stopniowej udoskonalonej (IVD) w odniesieniu do drzewostanów rębnych będzie ona korzystnie wpływać na krajobraz otoczenia. Zaproponowana rębnia sprzyja wykształcaniu przez drzewostany różnowiekowej wielogatunkowej oraz złożonej przestrzennie i wysokościowo struktury o wysokich walorach krajobrazowych.

Zapisy dokumentacji urzędzeniowej odnoszą się jedynie do siedlisk/terenów leśnych, więc nie powinny mieć wpływu na obszary nieleśne. Powierzchnie stanowiące użytki ekologiczne oraz od dłuższego czasu użytkowane jako nieleśne pozostawiono bez zabiegu. Zapisy planów mówiące o gospodarce leśnej zgodne są z dobrą praktyką leśną, przejawiającą się przez nie wprowadzanie rębni w obszarach źródlisk, jezior oraz rzek, powinny zminimalizować oddziaływanie na stosunki wodne dla obszarów. Dla obszarów źródlisk jezior oraz rzek wprowadzane są strefy buforowe – bez cięć

rębnych, rębni zupełnych – co minimalizuje ewentualne negatywne oddziaływanie na potencjalne siedliska podmokłe, związane z wilgotniejszymi terenami - 91D0 oraz 91E0.

Zapisy w przedmiotowych uproszczonych planach urządzenia lasu, dotyczące wskazań gospodarczo- pielęgnacyjnych, nie kolidują z celami ochrony. Ze względu na ograniczenie powierzchni zabiegu do konkretnych wydzieleń oraz zapisy gospodarki leśnej tyczącej się powierzchni drzewostanów, realizacja dokumentacji nie będzie miała wpływu na nieleśne siedliska przyrodnicze. Ponadto zapisy planów będą pozytywnie wpływać na zachowanie aktualnego przebiegu granicy rolno-leśnej.

Należy również zwrócić uwagę na rozdrobnienie własnościowe działek, które w wielu przypadkach powoduje dalsze rozdrobnienie powierzchni manipulacyjnych oraz rozkład czasu wykonania zabiegów – co dodatkowo zmniejsza negatywne oddziaływanie.

Na analizowanym terenie, prac kameralnych na podstawie pozyskanych warstw z RDOŚ zainwentaryzowano siedlisko 9170, 91D0 oraz 91E0 stanowiące przedmiot ochrony w obszarze. Zastosowana gospodarka leśna nie naruszy integralności obszarów oraz nie będzie kolidować ze wskazaniami ochronnymi. Ponadto w ramach zapisów ochrony przyrody w zaleca się pozostawianie grup starodrzewia oraz kęp ekologicznych. Zaplanowane na analizowanym terenie zabiegi są zgodne z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej.

Dokumentacja zawierać będzie również informację, iż w danym obrębie, lasy mogą znajdować się w granicach powierzchniowych form ochrony przyrody wraz ze wskazaniem ewentualnych ograniczeń wynikających z występowania istniejących form ochrony przyrody. Projekty UPUL w informacjach różnych zawierają wskazanie FOP dla konkretnych wydzieleń, a na etapie przygotowywania brane są pod uwagę zarządzenia i ograniczenia wynikające z obecności obszarów Natury 2000, parków krajobrazowych czy obszarów chronionego krajobrazu i innych występujących na danym terenie .

Rozpatrując skutki realizacji UPUL w ujęciu długoterminowym, będą one miały charakter potencjalnie pozytywny. Uzasadnieniem oceny jest fakt, iż kształtowanie ekotonu oraz utrzymywanie ciągłości trwania lasów w krajobrazie przeważa zdecydowanie nad krótkotrwałym wpływem cięć w drzewostanach, koniecznych do stworzenia dogodnych warunków wzrostu młodemu pokoleniu lasu. Na terenie lasów własności prywatnej objętych opracowaniem UPUL, nie zainwentaryzowano gatunków roślin, zwierząt czy grzybów rzadkich i chronionych dla których wymagane byłoby stworzenie stref ochronnych wyłączonych z gospodarowania.

W opisie ogólnym uproszczonych planów urządzenia lasu zawarte zostaną zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków, w przypadku stwierdzenia gatunków ptaków gniazdujących. W przypadku stwierdzenia występowania dużych gniazd ptaków drapieżnych, zaleca się pozostawienie drzew z gniazdami ptaków wraz z osłoną drzewostanu o szerokości określonej w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dn. 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, w zależności od gatunku. W planach zawarto również zapisy o dążeniu do pozostawiania naturalnie wydzielającego się martwego drewna w celu ochrony bioróżnorodności.

Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych są spójne z założeniami gospodarki leśnej przyjętej w UPUL dla terenów z drzewostanem oraz nie zawierają zapisów zagrażających obszarom nieleśnym. Nie przewidują wielkopowierzchniowych zalesień czy wylesień, a także wprowadzają zapis o pozostawianiu martwego drewna oraz projektowaniu kęp ekologicznych w przypadku zastosowania rębni. Zaprojektowane w uproszczonych planach urządzenia lasu zabiegi nie spowodują znacząco negatywnych zmian w krajobrazie, mają jedynie na celu zachowanie trwałości lasów, ich dobrego stanu jakościowo-zdrowotnego oraz odnowienie powierzchni leśnych z drzewostanem w wieku rębnym lub czasowo pozbawionych drzewostanów. Zabiegi pielęgnacyjne wpłyną pozytywnie na stan sanitarny i jakościowy lasów, natomiast odnowienia powierzchni ze starymi drzewostanami pozwolą na zróżnicowanie struktury wiekowej i pionowej drzewostanów oraz trwanie lasów w przyszłości. Zapisy dotyczące wskazań gospodarczych nie wpłyną więc negatywnie na stan form ochrony przyrody oraz zachowanie korytarzy ekologicznych. Dokumentacja urządzeniowa nie wyznacza ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ich realizacja nie spowoduje znaczącego oddziaływania na Obszary Natura 2000 oraz pozostałe elementy środowiska.

Dzięki realizacji zapisów opracowanej dokumentacji zostanie osiągnięty pozytywny efekt ekologiczny poprzez określenie przyrodniczych i ekonomicznych warunków wpływających na właściwą gospodarkę w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa. Określenie zadań dla poszczególnych właścicieli zapewni właściwe, zintegrowane zarządzanie gospodarką leśną co przyczyni się do wykształcenia równowagi pomiędzy możliwościami ekonomicznymi oraz równowagą przyrodniczą.

Mając zatem na uwadze:

- wybór najlepszego spośród wariantów, otrzymując w efekcie zapisy, których realizacja zapewni wypełnienie założonych celów z jednoczesną minimalizacją ich potencjalnych negatywnych skutków już na etapie projektu dokumentu,
- zapewniony udział społeczeństwa w postępowaniu w sprawie Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu, poprzez wyłożenie projektów w/w dokumentów do publicznego wglądu na okres 60 dni w siedzibie urzędu gminy,
- opiniowanie projektów Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu przed zatwierdzeniem przez właściwego terytorialnie nadleśniczego,
- znikomy i pomijalny charakter potencjalnych skutków realizacji zapisów Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu na środowisko i jego elementy, w tym w szczególności na znajdujące się na terenie opracowania obszarowe formy ochrony przyrody jak i chronione gatunki roślin, zwierząt, grzybów oraz pomniki przyrody,

W przedmiotowej dokumentacji nie są wyznaczane ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko a jej realizacja **nie spowoduje znaczącego oddziaływania na przedmioty ochrony w obszarach Natura 2000 (wg. art. 46 pkt 2 i 3 ustawy ooŚ) oraz nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko (wg art. 47 ustawy ooŚ).**

Ponadto projekty planów sporządzone zostaną zgodnie z wytycznymi Zarządzenia nr 49 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych znak: ZU.6007.2.2016, z dnia 17 listopada 2016 roku w

sprawie przeznaczania środków, związanych z funduszem leśnym, na sporządzanie uproszczonych planów urządzenia lasu, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt. 2 ustawy o lasach. W opisie taksacyjnym znajdują się wszelkie informacje wyszczególnione w wymienionych wytycznych, w tym informacja na temat obszarów chronionych przyrodniczo.

Na właścicielu lasu niestanowiącego własności Skarbu Państwa spoczywa obowiązek prowadzenia trwale zrównoważonej gospodarki leśnej według uproszczonego planu urządzenia lasu (art. 7 ust. 1 ustawy o lasach), sporządzonego na zlecenie i koszt Starosty (art. 19 ust. 2 w zw. z art. 21 ust. 1 pkt. 2 ustawy o lasach). Zgodnie z ustawą o lasach starosta zatwierdza projekty uproszczonych planów urządzenia lasów (art. 22 ust. 2), a także nadzoruje wykonanie zadań określonych w uproszczonych planach urządzenia lasów (art. 22 ust. 5).

Brak obowiązujących UPUL w znacznym stopniu utrudnia właścicielom lasu prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej zgodnej z zasadami hodowli lasu, a specjalistom do spraw lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa będącym odpowiedzialnymi za kontakt z właścicielem lasu uniemożliwia skuteczne działania oparte na obowiązujących UPUL.

Uznając, iż projekty uproszczonych planów urządzenia lasu dla uproszczonych planów urządzenia dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa położonych na terenie Powiatu Radomskiego - Gminy Pionki oraz Gminy Miasta Pionki, nie wyznaczają ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz ich realizacja nie spowoduje znaczącego oddziaływania na przedmioty ochrony w obszarach Natura 2000. Dokumenty UPUL nie zakładają działań zmierzających do przekształcenia lub zmiany sposobu wykorzystania terenu, **dlatego też zwracam się z prośbą o stwierdzenie braku konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko uproszczonych planów urządzenia dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa położonych na terenie Powiatu Radomskiego - Gminy Pionki oraz Gminy Miasta Pionki.**

W przypadku, gdyby właściwy organ, o którym mowa w art. 58 (właściwość organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej w sprawach opiniowania i uzgadniania strategicznych ocen oddziaływania na środowisko) uznał, iż przedmiotowa dokumentacja urzędniowa, mimo przedstawionych powyżej wyjaśnień, wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, działając na podstawie art. 53, w związku z art. 46 pkt 3 i art. 51 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2021 r., poz. 247 ze zm.), zwracam się z prośbą:

- o uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości informacji zawartych w Prognozie oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz.U. z 2021 r. poz. 247) oraz przekazanie informacji, które z opracowywanych obrębów wymagają ww. analizy.

Proponowany zakres prognozy oddziaływania na środowisko dokumentacji urzędzeniowej:

Prognoza oddziaływania na środowisko powinna zawierać dane, analizy i oceny określone zapisami wg. art. 51 i art. 52 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283 ze zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko powinna zawierać:

Analizy i oceny przewidywanych znaczących oddziaływań bezpośrednich, pośrednich, wtórnych, skumulowanych, krótko-, średnio i długoterminowych, stałych oraz chwilowych oraz pozytywnych i negatywnych, na:

- przedmioty ochrony specjalnego obszaru ochrony siedlisk oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000;
- gatunki ptaków i ich siedliska objęte ochroną na podstawie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Europy 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa,
- siedliska przyrodnicze z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, gatunki roślin i zwierząt z Załącznika II przedmiotowej Dyrektywy;
- gatunki roślin, zwierząt i grzybów objęte ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2020 r. poz. 55 ze zm.) oraz Rozporządzeń Ministra Środowiska: z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408), z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 poz. 2183) oraz z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409);
- pozostałe formy ochrony przyrody znajdujące się w zasięgu przedmiotowej dokumentacji urzędzeniowej.

Z poważaniem

Załączniki:

- kopia upoważnienia Starosty Radomskiego z dnia 19 maja 2021 nr ON.077.49.2021;
- elektroniczna wersja warstw .shp z analizowanymi użytkami Ls,

Do wiadomości

Starostwo Powiatowe w Radomiu
ul. Tadeusza Mazowieckiego 7
26 - 600 Radom

Osoba do kontaktu TaxusUL Sp. z o.o.:
p. Magda Wasilewska; mwasilewska@taxusul.com.pl
Tel: 530 870 455